

AI Istý denník uverejnil článok pod titulom „Česi preferujú rodinu v 92%, pritom vedú v rozvodovosti“. Odkiaľ pramení táto obrovská túžba po harmonickej rodine?

KE Božie zjavenie nám aj dnes jasne hovorí, že pôvodcom rodiny je sám Boh.

DI Boh vpisuje hlboko do srdca každého človeka túžbu po rodine. Boh to chcel a chce, pretože Boh je rodina a je zdrojom rodiny. Boh nám zjavuje dynamiku vnútorného života Trojice, ktorý nesie črty rodiny: Boh Otec, Boh Syn, Boh Duch Svätý. Boh tiež vstupuje do ľudskej rodiny Jozef, Mária, Ježiš. Teda Boh si rodinu praje, pretože je rodinou sám. Praje si rodinu jedného otca, jednej matky a detí, či už vlastných alebo adoptovaných.

PAR Toto je dôvod, prečo si tak veľmi vysoko ceníme rodinu. My na západe akoby sme pomaly strácali vďačnosť za prirodzenú rodinu, ale inde vo svete je to iné.

MY Kňaz, a misionár Zdeněk Čížkovský v knihe V Afrike mi hovorili Sípho opisuje takúto skúsenosť. Rozpráva: - *Raz na Vianoce, krátko pred polnocou, ku mne pribehol mladý muž, spotený a zadýchaný, padol na kolená, čo u nich nie je zvykom, a prosil ma o pomoc. „Bude to naše prvé dieťa.“* Nebolo by to prvýkrát, čo by som niekoho viezol do nemocnice, vzdalenej od fary asi hodinu a pol cesty, ale o necelú polhodinu sa mala začať slávnostná polnočná omša. Nastala chvíľa horúčkovitého uvažovania. - *Na rovine za kostolom čaká na obrad asi dvetisíc ľudí, najskôr sa môžem vrátiť o tri alebo štyri hodiny, a ak sa nevrátim na polnočnú omšu, budú na mňa ešte čakať?* - Rozprával som sa so svojimi členmi farskej rady, staršími z každej rodiny, a vysvetlil som im naliehavosť situácie. Jednohlasne povedali: *„Áno, otče, chodte, niekto môže zomrieť, a to sa nesmie stať.“* Rozhliadol som sa po dave ľudí, z ktorých všetci už vedeli, čo sa deje, a nespúšťali zo mňa oči. Cítil som, že si naozaj želajú, aby som išiel a zachránil ohrozené životy. Bolo hrobové ticho a do tohto ticha som nahlas povedal: *„Budem zachraňovať životy a narodí sa Ježiš.“* Tak ako som bol oblečený, nasadol som do auta v sprievode mladého muža a zišli sme z kopca, kde nás už čakala rodička, celá skrútená v bolestiach. Spreádzalo ju mladé dievča. Spočiatku sme išli veľmi

pomaly, pretože cesta bola samý hrbol a výmol, teda nič príjemné pre takýchto cestovateľov. Auto miestami neznesiteľne hrkalo a drčalo, a aj vďaka tomu sa stalo niečo, čo by som ani v najmenšom nečakal. Asi po polhodine jazdy zrazu niekto búchal na okno, kričal a dievča vzadu gestikulovalo. Vedľa mňa sedel manžel ženy, ktorá mala rodiť. Povedal, že zistí, čo sa deje. Zastavil som sa a zbledol zároveň, pretože zozadu sa ozval plač a krik novorodenca. Nemal som žiadne skúsenosti s pôrodmi, a myslím, že ani manžel mladej matky či dievča z jej sprievodu. Mohlo sa stať všeličo. Ale nestalo sa, a tak, s Božou pomocou to dopadlo dobre.

Keď sme sa vracali späť, všetci domorodci pískali a kričali od radosti, jeden prekrikoval druhého. Jej manžel ma požiadal, aby som ich odviezol domov, že mi darujú kozu. To je v Afrike veľký dar. Vystúpil som z auta a povedal im: „Pomohol som ja vám, teraz pomôžete vy mne.“ Pozerali na mňa s otvorenými ústami a netušili, čo by som mohol chcieť. Vrátili sme sa do auta a spoločne sme vyrazili na kopec medzi jasajúci a čakajúci dav veriacich. Odviedol som matku s novorodencom do drevenej chatrče, posadil som ju na slamu a jej manžela som „inštaloval“ vedľa nej ako Jozefa. Žena začala dojčiť dieťa a v tej chvíli sa mi zdalo, že zahrnelo, keď stovky a stovky ľudí jasali a začali spievať: *„Narodil sa Kristus Pán, radujme sa...“* Skutočné betlehemské jasle. Obliekol som si rúcho a hodinu po polnoci som začal svätú omšu. Po nej deti a dospelí išli k tejto rodine a dávali im jablká, banány, cukríky. Bolo to dojímavé, krásne. Nikdy nezabudnem, aké boli tieto Vianoce nádherné. -

ADE Bože, ďakujeme ti za rodinu Božiu - Trojicu. Ďakujeme je svätú rodinu Jozefa, Máriu a Ježiša. Ďakujeme ti aj za tú našu rodinu, v ktorej žijeme, či už je úplná alebo nie. Amen.